

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۷/۱۷

محمدآصف ایوبی
محصل ماستری روابط بین الملل

آشنایی با کمیته بین المللی صلیب سرخ

چکیده:

جنگ به عنوان پدیده ای مضموم، آثاری همچون فقر و گرسنگی، تخریب زیرساختارها، نابودی مراتع، کشتزار و جنگل، آوارگی و بی خانمانی، محدودیت هایی در خصوص حقوق آزادی افراد مانند رفت و آمد، حیات، تمامیت جسمی و معنوی، کار، صحت، آموزش و در مجموع تخریب بنیادهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی را به دنبال خود پیشکش جوامع می نماید. برای تحدید و کاستن از این خشونت ها و بی رحمی ها به تدریج در صحنه بین المللی نظامی شکل گرفت که هدف اولیه آن کاستن از آلام بشری و آشتی میان «ضرورت نظامی» و «کرامت ذاتی انسان» بود. در نیمه دوم قرن نوزدهم کمیته ای در ژنو در جهت کمک به مجروحین و مریضان جنگی با در نظر گرفتن واقعیت های موجود جامعه جهانی، اولین ایده های انسانی کردن جنگ را به گوش جهانیان رساند و تلاش های خود را از ۱۸۶۳ آغاز کرد. «کمیته بین المللی

جهت کمک به مجروحین» که چند سال بعد به نام «کمیته بین المللی صلیب سرخ» تغییر نام داد، از یک سو، با توسعه اقدامات و فعالیت های خود در عرصه دیپلوماتیک میان کشورها و از سوی دیگر، گستراندن چتر حمایتی خود به نفع قربانیان جنگی، در صحنه نبرد، چنان جایگاهی یافت که به الگویی برای سازمان های غیردولتی مشابه تبدیل شد. در این مقاله در صدد ارائه تصویری از این پدیده بدیع و تحلیل اقدامات آن بر می آئیم و سیر تکاملی آنرا از ابتدای تاسیس تا کنون، تبیین می نمائیم و با در نظر گرفتن اقدامات صورت پذیرفته و استخراج مشترک فعالیت های آن، به رویه هایی که کمیته، همواره قبل، حین و پس از مخاصمه، در راستای ایفای امداد رسانی به طیف های مختلف قربانیان جنگی توجه داشته، اشاره خواهیم نمود.

کلید کلمه ها: قربانیان، جنگ، حمایت، صلیب سرخ، حقوق بشردوستانه، مخاصمات مسلحانه، کمیته بین المللی صلیب سرخ، غیرنظامیان، مجروحین

مقدمه:

طبق قوانین بین المللی حمله به غیر نظامیان، مجروحان جنگی و مراکز غیر نظامی جنایت جنگی محسوب می شود و طرف های درگیر در جنگ نباید به این افراد و مراکز حمله کنند. مراکز امداد و کمک رسانی کمیته بین المللی صلیب سرخ و کارمندان آن در مناطق جنگی، تحت همین قوانین نباید مورد حمله قرار بگیرند.

ایده تاسیس کمیته بین المللی صلیب سرخ توسط یک تاجر سویسی که به عنوان طراح کمیته بین المللی صلیب سرخ یاد می شود. در سال ۱۸۵۹ این تاجر سویسی برای دیدار با امپراطور وقت فرانسه (ناپلئون بناپارت) عازم ایتالیا شد که در راه شاهد جنگی خونین بود. این جنگ خونین در قریه ای بنام (سولفرینو) در شمال ایتالیا بوقوع پیوسته بود که در آن بیش از چهل هزار تن از سربازان دو طرف درگیری کشته و زخمی شده بودند. همین اتفاق بود که ایده ایجاد نهاد و سازمانی مانند کمیته بین المللی صلیب سرخ در ذهن او خطور کرد. نهادی که در سال ۱۸۶۳ با نام کمیته بین المللی صلیب سرخ فعال شد.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۹

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

کمیته بین المللی صلیب سرخ بخشی از نهضت جهانی صلیب سرخ و هلال احمر می باشد. هلال احمر نشانی برای کشور های اسلامی می باشد که نهادی مانند صلیب سرخ دارند. کمیته بین المللی صلیب سرخ اولین نهاد بین المللی است که تاکنون سه بار در سال ها ۱۹۱۷، ۱۹۴۴ و ۱۹۶۳ برنده جایزه صلح نوبل شده است. در مقاله حاضر که بیشتر یک نوشته معلوماتی - تحقیقی است در گرد آوری مطالب این مقاله از منابع معتبر علمی، اسناد و میثاق های بین المللی حقوق بشری و موضوعات مرتبط به کمیته بین المللی صلیب سرخ استفاده شده و سعی کرده ام که معلومات تازه و قابل اعتماد در این متن شامل گردد.

تاسیس کمیته بین المللی صلیب سرخ (International Committee of the Red Cross)

این سازمان پس از جنگ داخلی ایتالیا توسط یک بانکدار سویسی بنام انری دونان مطرح شد. او در سال ۱۸۵۹ در رابطه با شغلش - جهت اخذ مجوز حفر چاه- عازم شهر **لومباردی** واقع در شمال ایتالیا شد. در آن زمان این شهر نقطه مرکزی برای ادامه جنگ سالفرینو (منطقه ای در شمال ایتالیا) بین **فرانسه** و اتریش بود. هزاران مرد و زن مجروح جنگی که در رنج و عذاب سختی به سر می بردند به خاطر فقدان کمک های ابتدائی مردند. این منظره دلخراش بر ذهن و فکر او تأثیر زیادی داشت. او که از خانواده ای متدین بود. کار خودش را فراموش کرد و روستائیان محلی را سازماندهی کرد تا از مجروحان هر دو طرف جنگ مراقبت کنند. تلاش های دونان زندگی افراد زیادی را نجات داد.

در سال ۱۸۶۲ او کتابی با نام خاطره سالفرینو نوشت که در آن از مردم جهان برای تشکیل انجمن های امدادی تقاضای کمک کرد. سربازان زخمی در جنگ کاری از دستشان بر نمی آمد، پس کمک به آن ها وظیفه هر انسانی بود. همچنین کارکنان امدادی از آسیب مصون باشند. این تقاضا بر مردم تأثیر زیاد داشت و در کنفرانس بین المللی ژنو که در سال ۱۳۶۴ برگزار شد. شانزده کشور تاسیس صلیب سرخ را پذیرفتند. هسته مرکزی این کمیته ابتدا توسط رئیس انجمن فواید عامه شهر ژنو (گوستاو موآنیه) تشکیل شده بود.

با تلاش های گسترده پس از دو جنگ جهانی برای دست یابی به صلح همچنان درگیری های مسلحانه وجه قالب حیات انسانی است. هنوز هم بکارگیری اسلحه روش حل و فصل اختلافات میان دولت ها، مردم و گروه های قومی است. روشی که با مرگ و رنج همراه است.

کمیته بین المللی صلیب سرخ حدوداً یک قرن و نیم پیش در پی شناسایی چنین واقعیتی تلخی ایجاد شد. هدف کمیته حفظ حدی از انسانیت در اثنای جنگ است و اصل راهبردی آن وجود محدودیت حتی در زمان جنگ است. محدودیت ها در مورد چگونگی هدایت و محدودیت های در مورد چگونگی رفتار رزمندگان. مجموعه قواعد که با توجه به این اهداف ایجاد و از سوی تقریباً همه دولت ها در جهان تأیید شده به حقوق بین الملل بشر دوستانه معروفند و کنواسیون های ژنو پایه های اصلی این حقوق می باشند.

این نقش خاص را دولت ها در اسناد مختلف حقوق بشردوستانه بر عهده صلیب سرخ گذارده اند. با این حال کمیته صلیب سرخ در ضمن حفظ گفتمان مداوم با دولت ها همواره بر استقلال خود تأکید دارد چرا که صلیب سرخ تنها هنگامی می تواند واقعاً به قربانیان درگیری ها خدمت کند که از هر دولت یا نهادی مستقل باشد وظیفه ای که اساس ماموریت بشر دوستانه کمیته را تشکیل می دهد.

با وجود این که کمیته بین المللی صلیب سرخ ابتکار یک فرد سویسی است اما نوع فعالیت و دامنه کار آن بین المللی می باشد. این سازمان دارای نمایندگان و مامورانی در بیش از ۸۰ کشور سراسر جهان و بیش از ۱۰۰۰ نفر کارمند می باشد که اکثر آن تبعه کشوری هستند که در آن به خدمت مشغول اند. حدود ۸۰۰ نفر در مقر کمیته بین المللی صلیب سرخ در شهر ژنو پایتخت سویس مشغول به فعالیت بوده از عملیات منطقه ای حمایت کرده بر آن نظارت می کنند. و در مورد سیاست ها و ستراتیژی های سازمان تصمیم گیری نموده آنرا به اجرا در می آورند. دفاتر نماینده گی کمیته بین المللی صلیب سرخ ممکن است شامل یک کشور یا در مورد نمایندگی های منطقه ای شامل چند کشور شود. این نمایندگی ها بسته به موقعیت و نیازهای خاص یک کشور مجموعه و ظایف خاصی را انجام می دهند.

حمایت و کمک به قربانیان درگیرهای مسلحانه موجود یا در حال پیدایش یا خشونت به غیر نظامیان، افرادی که آزادی خود را از دست داده اند، خانواده های از هم گسیخته، مجروحان و مریضان و ...

اقدامات پیش گیرانه همکاری با جمعیت های ملی صلیب سرخ و هلال احمر و همکاری بشردوستانه و دیپلماتیک. وظیفه دیگر نمایندگی ها ایفای نقش به عنوان سیستم هشدار دهنده ای اولیه است. این امر کمیته بین المللی صلیب سرخ را قادر می سازد به سرعت و به نحو موثری به نیاز هایی که در نتیجه خشونت مسلحانه یا بروز درگیری ایجاد می شود پاسخ گوید.

کمیته بین المللی صلیب سرخ

این سازمان در ابتدا فقط برای مراقبت از سربازان زخمی جنگ بود اما بعدها برای تسکین همه درد های بشری گسترش یافت. تقریباً در همه کشورهای دنیا شعبه هایی از صلیب سرخ وجود دارد که در طول زمان جنگ و صلح کار می کنند. این سازمان به مردم بی پناه بدون هیچ تبعیضی از لحاظ طبقه، رنگ، عقیده و ملیت خدمت می کند.

صلیب سرخ دارای سه بخش است.

۱. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ است (کمیته‌ای مستقل از ۲۵ شهر سوئیس است و مرکز اصلی آن در ژنو قرار دارد).

۲. انجمن‌های صلیب سرخ

۳. انجمن‌های ملی صلیب سرخ

در طول جنگ‌ها کمیته بین‌المللی به عنوان واسطه‌ای میان انجمن‌های ملی صلیب سرخ و کشورهای درگیر در جنگ قرار می‌گیرد و از زندانیان جنگ در اردوگاه‌ها مراقبت کرده و راحتی و آرامش آن‌ها را تأمین می‌کند، به نامه‌های آن‌ها رسیدگی می‌کند و تماس آن‌ها را با خانواده‌هایشان و خویشاوندانشان برقرار می‌سازد. این سازمان همچنین به مردمی که دچار طوفان، بیماری‌های همه‌گیر، قحطی و ... می‌شوند کمک‌رسانی می‌کند.

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ یکی از نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر است، این نهضت در کشورهای اسلامی مانند افغانستان، ایران، ترکیه و پاکستان بنام هلال احمر یاد می‌شود و فعالیت‌های خود را تحت این نام دنبال می‌کند.

فعالیت‌های صلیب سرخ در هنگام رخداد‌های جنگ و طبیعت

- ۱) کمک‌های اولیه
- ۲) پیشگیری از وقوع حوادث
- ۳) سالم نگهداشتن آب آشامیدنی
- ۴) تعلیم دادن پرستاران و قابل‌ها
- ۵) مراقبت از مراکز رفاهی کودکان
- ۶) بنه‌ادن شفاخانه‌ها
- ۷) ایجاد بانک‌های خون

وضعیت حقوقی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ سازمان بشردوستانه‌ای بی‌طرف، بی‌غرض و مستقل است. وظیفه حمایت از قربانیان درگیری‌های مسلحانه و کمک به آن‌ها را در ملت‌ها ضمن انعقاد کنوانسیون‌های ژنو در سال ۱۹۴۹ و پروتکل‌های ۱۹۷۷ که جایگزین مناسبی بودند برای کنوانسیون ژنو ۱۸۶۴ بر عهده کمیته نهادند. صلاحیت و وضعیت حقوقی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ این سازمان را از آژانس‌های بین‌دولتی همچون آژانس‌های سازمان ملل و سازمان‌های غیردولتی مجزا ساخته است. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ توانسته است در اکثر کشورهای که در آن مشغول فعالیت می‌باشد با مقامات آن کشور موافقت‌نامه مقرر منعقد کند. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ از طریق انعقاد این گونه موافقت‌نامه‌ها که مشمول حقوق بین‌المللی می‌شوند از مزایا و مصونیت‌هایی که معمولاً به سازمان‌های بین‌دولتی اعطا می‌شود همچون مصونیت از پیگیری حقوقی که از کمیته در مقابل هرگونه رسیدگی اداری و قضایی حمایت می‌کند، غیرقابل تعرض بودن اموال آرشیو و سایر اسناد برخوردار گردد. این مزایا و مصونیت‌ها از ضروریات فعالیت کمیته‌ای بین‌المللی صلیب سرخ است چرا که تضمین‌کننده‌ای دو شرط اصلی فعالیت سازمان یعنی بی‌طرفی و استقلال می‌باشند. سازمان با انعقاد قرار دادی با دولت سوئیس استقلال و آزادی عمل خود را از دولت سوئیس تضمین نموده است.

منابع مالی صلیب سرخ

بودجه کمیته بین‌المللی صلیب سرخ از محل اعانات داوطلبانه توسط دولت‌های عضو کنوانسیون‌های ژنو، جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر، سازمان‌های فراملی (مانند کمیسیون اروپا)، و منابع عمومی و خصوصی تأمین می‌شود. هر ساله کمیته درخواست‌هایی را مطرح می‌نماید تا بتواند مصارف پروژه‌های خود را در سطح میدانی و در مقر اصلی پوشش دهد. در صورت افزایش سطح نیازها در عملیات میدانی، ممکن است کمیته درخواست‌های مکملی را هم طرح نماید. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در گزارش‌های سالانه خود فعالیت‌ها و مصارف سازمان را به اطلاع می‌رساند.

میزان بودجه

بودجه مجموعی سازمان در ۲۰۱۵ بالغ بر ۱/۷۶ میلیارد فرانک سوئیس (برابر ۱/۸۵ میلیارد دلار آمریکا) بوده است. این مبلغ به بودجه مقر اصلی (۱۹۹/۹ میلیون فرانک سوئیس) و بودجه عملیات میدانی (۱،۵۶۲/۵ میلیون فرانک سوئیس) تقسیم می‌شود. ده سال پیش، بودجه سازمان کمی بیش از ۱ میلیارد بود، اما در طول ۱۰ سال گذشته

این بودجه به طور مستمر افزایش یافته که ناشی از رشد دائم نیازهای بشردوستانه در کشورهای جنگ زده است. در واقع، بودجه عملیات میدانی از آن زمان چیزی بیشتر از ۵۵٪ افزایش یافته در حالیکه بودجه مقر اصلی فقط ۳۱/۴٪ رشد کرده است که رشدی کمتر از یک سوم را نشان می دهد. با این حال فشار بر منابع ما همچنان رو به افزایش است، و ما نیاز به سرمایه بیشتری داریم تا بتوانیم به تعداد فزاینده ای از مردان، زنان و کودکان در سراسر جهان که در میانه آتش و درگیری گیر افتاده اند کمک نماییم.

محاسبه بودجه مورد نیاز: بودجه کمیته بین المللی صلیب سرخ بر مبنای سه عامل محاسبه می شود که عبارت از میزان نیازهای بشردوستانه در جمعیت های تحت تأثیر توان ما برای کمک رسانی و حمایت از آن جمعیت ها ارزیابی واقع بینانه از کارهایی که عملاً می شود انجام داد.

با در نظر گرفتن این سه عامل توانسته ایم طرحها و بودجه های عملیاتی بسیار دقیقی را تعریف کنیم: در طول ۱۰ سال گذشته، کمیته طور اوسط نرخ اجرای حدود ۹۰ فیصد از بودجه پروژه های خود دست یافته است. بودجه عملیاتی آن در طول چند سال گذشته افزایش یافته است. امسال (۲۰۱۵) ما بودجه ای حدود ۲۵٪ بیشتر از پارسال داریم.

تنوع منابع مالی

کمیته ی بین المللی صلیب سرخ یک راهبرد مالی برای ۲۰۲۰-۲۰۱۲ در دست دارد. در این راهبرد، ما به نیاز برای تنوع بخشیدن به منابع مالی خود توجه داریم، و در حال حاضر در حال کار بر روی این مسئله هستیم. با توجه به نیازهای بشردوستانه ی فزاینده ی جوامع محلی که تحت تأثیر جنگ قرار گرفته اند، و با در نظر گرفتن این حقیقت که ما در کنار همان جوامع محلی فعالیت می کنیم، نیاز ما به منابع مالی هم به تدریج در حال افزایش است. به عنوان بخشی از راهبرد تأمین سرمایه، کمیته در حال بررسی راههای جدید برای افزایش میزان حمایت از سوی دولتهایی است که به طور سنتی به آن کمک می کرده اند و نیز قصد دارد با درگیر کردن دولتهای جدید و برخی حوزه های کلیدی از بخش خصوصی به منابع مالی خود تنوع بخشد.

نظرات بر کمکهای مالی

مصارف کمیته بین المللی صلیب سرخ توسط یک شرکت شناخته شده در سطح بین المللی محاسبه می شود که از ستندرد های حسابداری معتبری به نام ستندرد های گزارش مالی بین المللی (IFRC) استفاده می کند. ما نظامی از حسابرسان داخلی و خارجی را شکل داده ایم که در آن تمامی ارقام و اسناد مالی اصلی بررسی می شوند. ارزیابی محاسبات خارجی هر ساله منتشر و در اختیار اهداکنندگان قرار می گیرد. جزئیات تأمین سرمایه و مصارف هم در گزارش سالانه کمیته بین المللی صلیب سرخ درج می شود، و شاخصهای کلیدی برای آنچه که در میدان عمل بدان دست یافته ایم هم در اختیار عموم قرار می گیرد. علاوه بر این، کمیته بین المللی صلیب سرخ همواره درهای خود را بروی اهداکنندگانی که مایلند شخصاً حسابرسی انجام دهند باز نگاه داشته است، چه این امر در رابطه با عملیات میدانی باشد و چه در مورد مقر اصلی. این بخشی از سیاست ما برای داشتن عملکردی شفاف در نزد اهداکنندگان است.

روش مشارکت سازمانهای ملی صلیب سرخ و هلال احمر در عملیات: جمعیتهای ملی به طرق مختلفی در عملیات کمیته بین المللی صلیب سرخ مشارکت می کنند: برای مثال با حمایت از فعالیتهای صحی، تأمین پرسنل و یا مشارکت در فعالیتهای خاص در سطح کشور.

نهضت بین المللی کمیته صلیب سرخ

نهضت بین المللی صلیب سرخ تقریباً در همه کشورها حاضر و فعال بوده و بیش از ۱۰۰ میلیون عضو داوطلب دارد. این نهضت با هفت اصل که عبارت از:

- ۱_ انسانیت
 - ۲_ بی غرضی
 - ۳_ بی طرفی
 - ۴_ استقلال
 - ۵_ خدمات داوطلبانه
 - ۶_ یگانگی
 - ۷_ جهانشمول
- بشردوستی**

نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر به آرزوی کمکرساندن بدون تبعیض به مجروحین میدان جنگ به وجود آمده است. در مأموریت ملی و بین المللی خویش تلاش می ورزد تا در هر جایی همواره از آلام بشری جلوگیری

کند و آن را کاهش دهد. هدف آن حمایت از حیات، صحت و تأمین احترام انسان است. این نهضت تفاهم متقابل، دوستی، همکاری و صلح پایدار را بین انواع بشر توسعه می‌دهد.

بی‌طرفی

این نهضت هیچ نوع امتیازی به ملیت، نژاد، طبقه، عقاید دینی و مذهبی و نظریات سیاسی نمی‌دهد. تلاش می‌ورزد تا درد و رنج افراد را صرف با در نظر داشت نیازمندی ایشان و دادن حق اولویت به مصیبت‌های عاجل، تسکین دهد. این نهضت برای کسب و تداوم اعتماد همه‌گان، در مخاصمات طرف واقع نمی‌شود. هیچ‌گامی در مناقشات سیاسی، نژادی، دینی، مذهبی و ایدئولوژیکی خود را درگیر نمی‌سازد.

استقلال

این نهضت مستقل است. جمعیت‌های ملی با آن‌که در خدمات بشردوستانه مددگار حکومت‌های خویش و تابع قوانین ممالک متبوعشان می‌باشند، باید همیشه خود مختاری خویش را حفظ کنند تا قادر شوند همواره مطابق اصول نهضت عمل کنند.

خدمات رضاکارانه

صلیب سرخ و هلال احمر یک نهضت امداد رسان رضاکار است. در هیچ شرایطی در آرزوی کسب منفعت نمی‌باشد.

یگانگی

در هر کشور باید فقط یک جمعیت هلال احمر یا صلیب سرخ وجود داشته باشد. جمعیت هلال احمر افغانی باید به روی همه‌گان باز بوده و خدمات بشردوستانه خود را در سرتاسر کشور ارائه کند.

جهان‌شمولی

نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر که در آن همه جمعیت‌های ملی دارای مقام یکسان هستند و در کمک با هم‌دیگر وظایف و مکلفیت‌های مساوی دارند، جهان‌شمول است. این اساس‌نامه بر اساس قانون، پیروی از اهداف و الای انسانی و رویکرد بشردوستانه در مطابقت با اصول اساسی نهضت و عطف توجه به وضعیت خاص کنونی کشور؛ زیر نام اساس‌نامه جمعیت هلال احمر افغانی وضع شده است.

متحد و هدایت شده و ستندرد جهانی برای عملکرد همه اعضا فراهم می‌کند. فعالیت‌های صلیب سرخ در جهت دست یابی به هدف اصلی است. پیش‌گیری و کاستن از درد و رنج بشری بدون تبعیض و حمایت از کرامت انسانی. این نهضت از اجزای زیر تشکیل شده است.

۱. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

۲. جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر (جمعیت‌های ملی)

۳. فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر (فدراسیون بین‌المللی)

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ فدراسیون بین‌المللی و جمعیت ملی هر کشور سازمان‌های مستقل هستند بدان معنی که هر یک از این سازمان‌ها اساس‌نامه‌ی خود را داشته و هیچ حاکمیتی نسبت به دیگری ندارند. این سازمان‌ها هر دو سال یک بار در شورای نمایندگان گرد هم آمده و علی‌القاعده هر چهار سال یک بار با نمایندگان دولت‌های عضو کنوانسیون ژنو برای برگزاری کنفرانس بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر تشکیل جلسه می‌دهند.

نقش‌ها و مسوولیت‌ها

اساس‌نامه نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر رابطه میان نهاد‌های صلیب سرخ و هلال احمر را تعریف می‌کند. مسوولیت‌های هر یک از ارکان نهضت با تصویب پیمان سویل توسط شورای نمایندگان در سال ۱۹۹۷ بیشتر مشخص شد. پیمان سویل به کمیته بین‌المللی صلیب سرخ نقش آژانس رهبری در عملیات‌های بین‌المللی که توسط صلیب سرخ و هلال احمر در شرایط درگیری مسلحانه و بحران داخلی و همچنین فعالیت‌های مربوط به آوارگان انجام می‌شود محول می‌کند.

همچنین کمیته بین‌المللی صلیب سرخ مسوول ارزیابی این مساله است که جمعیت ملی صلیب سرخ و هلال احمری که در آینده ایجاد می‌شوند حاوی معیار‌های لازم برای عضویت در نهضت بوده و در موضعی قرار داشته باشند که بتوانند فعالیت‌های خود را مطابق اصول نهضت انجام دهند. در صورت وجود این شرایط کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ آن‌ها را به رسمیت می‌شناسد سپس جمعیت ملی مورد نظر می‌تواند درخواست عضویت در فدراسیون بین‌المللی بنماید. اما در عمل این درخواست‌ها توسط فدراسیون بین‌المللی و کمیته‌ی بین‌المللی صلیب سرخ توأماً در نظر گرفته می‌شود.

ارکان مختلف نهضت

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ دکن بنیانگذار نهضت است. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ علاوه بر انجام فعالیت‌های عملیاتی برای حمایت و کمک به قربانیان درگیری‌های مسلحانه ارتقا دهنده و محافظ حقوق بین‌الملل بشردوستانه است. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ با همکاری فدراسیون بین‌المللی اجلاس‌هایی مطابق قانون تشکیل خواهد داد.

جمعیت های ملی صلیب سرخ و هلال احمر فعالیت و اصول نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر را در بیش از ۱۸۰ کشور عملی می کنند. جمعیت های ملی به عنوان بازوی کمکی برای مقامات کشور خودشان در عرصه بشر دوستان فعالیت کرده و خدمات متنوعی شامل کمک های امدادی در سوانع طبیعی و برنامه های سلامتی و اجتماعی رایج می کنند. در زمان جنگ جمعیت های ملی به جمعیت های غیر نظامی آسیب دیده کمک می کنند و در مواقع مقتضی از خدمات پزشکی نیروهای مسلح حمایت می کنند.

فدراسیون بین المللی جمعیت های صلیب سرخ و هلال احمر بر مبنای اصول و بنیادین نهضت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر فعالیت می کند. تا همه فعالیت های بیشتر دوستانه یی را که توسط جمعیت های ملی عضو برای بهبود وضعیت آسیب پذیرترین افراد انجام می شد ترغیب، تسهیل و ارتقا دهد. فدراسیون بین المللی که در سال ۱۹۱۹ تاسیس شد. کمک های بین المللی نهضت به قر بانیان سوانع طبیعی و تکنولوژیک پناهندگان و شرایط اضطراری صحتی را هماهنگ می کند. فدراسیون نماینده رسمی جمعیت های عضو خود در عرصه بین المللی است. فدراسیون همکاری میان جمعیت های ملی را ارتقا داده و اجرای برنامه های صحتی و اجتماعی تقویت می کند.

از همان ابتدا بنیانگذار کمیته بین المللی صلیب سرخ به اهمیت و جود یک نشان جهانی و قابل شناسایی آسان برای همه آگاه بودند. به نظر این افراد باید هم از افراد مجروح در میدان نبرد و هم از کسانی که به آن ها کمک می کنند و همچنین از همه واحدهای پزشکی از جمله از واحد های دشمن حمایت به عمل آید. ایده اصلی آن بود که نشانی برگزیده شود که رزمندگان بادی آن احترام و خویشن داری از خود نشان دهند. صلیب سرخ بر زمینه سفید (برعکس پرچم سوئیس) در کنفرانس بین المللی ۱۸۶۳ به عنوان نشان مشخصه جمعیت های که به سربازان مجروح کمک می کنند (که بعد ها جمعیت های مالی نامیده شد) تصویب گردید. یک سال بعد در یک کنفرانس دیپلماتیک این نشان به عنوان علامت خدمات طبی قوای مسلح شناسایی شد و با تصویب کنوانسیون ژنو ۱۸۶۴ هر گونه سو استفاده از آن محکوم شد. با این حال در سال ۱۸۷۶ امپراطوری عثمانی تصمیم گرفت از نشان هلال احمر به جای صلیب سرخ استفاده کند. شماری از دولت ها از این رویه پیروی کردند. و در سال ۱۹۲۹ نشان هلال احمر و شیر و خورشید سرخ ایران به رسمیت شناخته شد.

امروزه همه ۱۸۱ جمعیت ملی نشان صلیب سرخ یا هلال احمر را برای شناسای خود استفاده نمادین از نشان بکار می برند. جمعیت ها در هر مورد همان نشان را برای خدمات طبی نیروهای نظامی کشور خود در طول درگیریها استفاده حمایتی از نشان بکار می برند. در سال های اخیر نهضت در حال بررسی تغییرات ممکن در استفاده از نشان ها برای رفع برخی مشکلات خاص است. برخی از جمعیت ها که خواهان عضویت در نهضت می باشند. نمی توانند به راحتی از نشان های موجود استفاده کنند. (مگن دیوید آدم) جمعیت ملی اسرائیل خواستار استفاده از نشان خود ستاره سرخ داوود است. برخی جمعیت ها نیز می خواهند هم صلیب سرخ و هم هلال احمر را در کنار یکدیگر بکار برند که هیچ یک تحت قواعد موجود در کنوانسیون های ژنو مجاز نیست.

بنابراین در مواردی که استفاده از صلیب سرخ با هلال احمر ممکن است. توسط هر یک از طرف های درگیر سو تعبیر شود مشکلاتی ایجاد می شود. نهضت پیشنهاد نشان دیگری را برای حل این مشکل ها ارایه کرده که باید در کنفرانس دیپلماتیک دولت ها تصویب شود.

حمایت در جنگ

ماموریت کمیته بین المللی صلیب سرخ در راستای فعالیت های خود حمایت از مردم در شرایط درگیری مسلحانه یا خشونت دستیابی به احترام کامل به متن و روح حقوق بین المللی بشردوستانه است. کمیته بین المللی صلیب سرخ در صدد آن است که: خطری را که این افراد در معرض ان قرار دارند به حد اقل رساند، از سو استفاده های که شامل این افراد می شود پیشگیری کرده و به آن پایان بخشد، توجه همگان را به حقوق این افراد جلب کرده و صدای آنان را به گوش همگان برساند و به آن کمک کند.

کمیته بین المللی صلیب سرخ این وظایف را با نزدیک ماندن به قربانیان درگیری های مسلحانه و خشونت و حفظ گفتمان محرمانه با دولت ها و عاملان غیر دولتی به انجام می رساند.

نخستین گامی که کمیته بین المللی صلیب سرخ با شروع درگیری های بر م دارد. یاد آوری مسوولیت دولت ها در قبال جمعیت غیر نظامی اسرا و رزمندگان مجروح و بیمار و اولویت احترام به تمامیت فیزیکی و کرامت آن ها است. کمیته بین المللی صلیب سرخ پس از انجام بررسی های مستقل پیشنهاد های خود را به مقامات به منظور اتخاذ تدابیری پیشگیرانه و اصلاحی برای بهبود وضعیت متاثرین ارایه می دهد. کمیته در عین حال اقداماتی به ابتکار خود برای رفع ضروری ترین نیاز ها علی الخصوص موارد ذیل انجام می دهد. پیوند دوباره و حفظ روابط میان خانواده هایی که اعضای آن از هم جدا شده اند و جستجوی افراد گمشده. کمیته بین المللی صلیب سرخ در مورد بازداشت گاه ها نیز برنامه های طولانی مدت با دیدگاه ساختاری به منظور ارایه کمک های تخنیکی و مادی به مقامات بازداشت کننده دارد.

حمایت از زنان و کودکان در جنگ

کمیته ی بین المللی صلیب سرخ به زنان قربانی درگیری به عنوان بخشی از وظایف گسترده خود در حمایت و کمک به همه قربانیان درگیری ها کمک می کند. با این حال به دلیل آن که زنان نیاز های حمایتی، صحتی و کمکی خاصی ای دارند صلیب سرخ توجه اصلی خود را به تضمین رفع مناسب این نیاز ها در همه فعالیت هایش معطوف می دارد. کمیته علی الخصوص بر حمایت که از زنان و دختران باید به عمل آید و گسترش آگاهی در میان حاملان سلاح مبنی بر این که خشونت جنسی در همه اشکال آن توسط حقوق بشر دوستانه ممنوع بوده و باید به شدت منع شود تاکید می کند.

غالباً زنان و دختران درگیرهای مسلحانه را به عنوان فرد غیرنظامی تجربه کرده و در نتیجه در معرض اقدامات خشنی چون موارد ذیل قرار می گیرند: مرگ و آسیب به دلیل حمله نظامی بدون قایل شدن به تفکیک و وجود مین، نبود وسایل ضروری صحتی و حیات، محدودیت امکانات حمایت از خود و خانواده شان، ناپدید شدن گروگان گیری، شکنجه، حبس، استخدام اجباری در نیروهای مسلح و آوارگی همگی مواردی است که هم برای مردان و و پسران روی می دهد هم برای دختران و زنان. معمولاً خشونت های جنسی مخصوص زنان و دختران است اما منحصر به آن ها نمی شود.

از زمان شروع جنگ تجاوز و سایر اشکال خشونت جنسی به عنوان وسیله جنگی برای تحقیر و مطیع ساختن دشمن مورد استفاده قرار می گیرد. موارد نقضی چون تجاوز، فحشای اجباری، بردگی جنسی و حاملگی اجباری یا سقط جنین اجباری، حمله های شنیعی به حیات و تمامیت جسمی و روانی فرد بوده و تحت حقوق بین الملل بشر دوستانه نیز ممنوع است. با وجود این که معمولاً زنان به عنوان قربانی ترسیم می شوند این همه واقعیت نیست. زنان در سراسر جهان نشان داده اند که نه تنها می توانند شدیداً پایدار و استوار بوده بلکه از مهارت های ذاتی و توانایی خود در نقش های روزمره خود به عنوان سرپرست خانه، نان آور و مراقبت کننده خانه و اجتماع استفاده می کنند.

چنین ظرفیت های به اجتماعی که در اثر درگیری از هم پاشیده شد کمک می کند تا خود را از نو ساخته و ثبات بیابد. زنان در درگیری ها به طور مستقیم به عنوان رزمندگان نیروهای مسلح شرکت داشته و گاهی به حمایت از مردان مبارز می پردازند. زنان به عنوان رزمندگان که توسط دشمن دستگیر می شوند از همان حمایت های مردان تحت حقوق بشر دوستانه برخوردار می گردند. این حقوق نیاز های ویژه شان مورد شناسایی قرار می دهد. زنان مبارز نیز همانند مردان مبارز تابع حقوق جنگ بوده و در نتیجه باید بر طبق این قواعد عمل کنند.

با وجود این که کمیته ی بین المللی صلیب سرخ به شکل بی طرفانه ای برای کمک به قربانیان جنگ و خشونت های داخلی بر طبق نیاز های آن ها فعالیت می کند اما نمی تواند این مساله را نا دیده انگارد که نیاز های کودکان اساساً از نیاز های زنان، مردان و بزرگسالان متفاوت است. در بیشتر مواقع کودکان در حالیکه نخستین شاهد فجایع ارتكابی علیه پدر و مادر یا خویشاوندان خود بوده اند بدون کمک به حال خود رها می شوند. کودکان در طول درگیری ها کشته یا دچار نقص عضو شده در درگیرها به کار گرفته شده حبس یا به هر صورت از خانواده های خود جدا می شوند. کودکان که در محیط نا آشنای گرفتار می شوند حتا آنان که موفق به فرار شوند در مورد آینده خود و افراد مورد علاقه شان با بهام روبرو هستند. معمولاً کودکان مجبور به فرار شده یا بدون هویت رها می شوند.

کمیته ی بین المللی صلیب سرخ کودکانی را که در نتیجه درگیری مسلحانه از خانواده های خود جدا شده اند ثبت نام می کند و به جستجوی نزدیکترین خویشاوندان و برای بازگرداندن شان می پردازد و در هر کجا که ممکن باشد فرزندان به خانواده های شان خواهند پیوست. در موارد که کودکان آنقدر کوچک یا وحشت زده اند که نمی توانند اطلاعاتی از خود داده و یا هویت خود را بازگو کنند، کمیته عکس از آن ها را در سطح گسترده توزیع یا به عموم نشان می دهد تا شاید خویشاوندان شان او را شناسایی کنند.

کمیته ی بین المللی صلیب سرخ در کنار غیرنظامیان کمک های غذایی و سایر کمک های لازم در شرایط اضطراری و رد طوایف مدت ارایه می کند. همچنین کمیته امکان دسترسی کودکان به آب آشامیدنی و مراقبت های پزشکی را فراهم می آورد.

کنوانسیون های ژنو و پروتکل های الحاقی برای حمایت از کودکان هم از طریق حمایت از جمعیت غیرنظامی به طور کلی و هم از طریق توجه بر کودکان اهمیت بسیاری قایل می گردد. کمیته بین المللی صلیب سرخ در مذاکرات سایر اسنادی که به اعطای حمایت های مشابه از کودکان می پردازد از جمله کنوانسیون ۱۹۸۷ حقوق کودک و پروتول الحاقی ۲۰۰۰ به آن در مورد مشارکت کودکان در درگیرها مسلحانه و ماده ۸ اساسنامه ۱۹۹۸ دیوان بین المللی جزاء که به کارگیری کودکان زیر ۱۵ سال یا استفاده از آنان برای شرکت فعال در مخاصمات را جنایات جنگی می داند شرکت داشته است.

نگاه مختصر به سیر تاریخی هلال احمر در افغانستان

جمعیت هلال احمر افغانی یا هر جمعیت ملی دیگر سازمان های ملی هستند که با تائید حکومت ملی در راستای اهداف بشردوستانه به حیث معاونین حکومت های مربوطه خدمت می کنند. هنگامی که یک جمعیت ملی به وسیله کمیته

بین‌المللی صلیب سرخ به رسمیت شناخته می‌شود، آن جمعیت یکی از مرکب‌های نهضت محسوب می‌شود و می‌تواند عضویت فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر را درخواست کند.

هنری دونانت سویسی بنیان‌سازمانی مستقل با اهداف بشردوستانه و بی‌طرفانه را در سال ۱۸۶۴ میلادی نهاد. دولت وقت عثمانی در سال ۱۸۷۶ به جای استفاده از نشان صلیب سرخ از معکوس رنگ‌های پرچم خود یعنی هلال احمر در زمینه سفید برای جمعیت‌ملی خود استفاده کرد.

امروز کشورهای مسلمان نشان هلال احمر را به عنوان نشان جمعیت‌ملی خود به کار می‌برند. جایگاه جمعیت هلال احمر از نظر عرف بین‌المللی بسیار حایز اهمیت است. صلیب سرخ و هلال احمر بین‌المللی، بزرگترین شبکه بشردوستانه غیرسیاسی و امدادسانی جهان محسوب می‌شوند. جمعیت ملی افغانستان در قرن حاضر دارای سیر تاریخی زیر به هدف کاهش آلام بشری دارای نشان هلال احمر می‌باشد. در اوایل سال ۱۳۰۶ هـ. شمسی مطابق (۱۹۲۹م.) به همت گروهی از افراد نودوست نشستی عام در باغ عمومی کابل زیر نام «مجلس امدادیه ملی» صورت گرفت. مجلس فوق به هدف تشویق مردم جهت دستگیری آسیب دیدگان و نیازمندان برگزار شد.

عواطف بشردوستانه جهت سازماندهی این مجلس از خطابه‌ها و اعلان‌ها تا دعوت‌ها و دادخواهی‌ها؛ منجر به جهت دهی و تاسیس نظم سازمانی‌ای شد که از جلب اعانات و قسمی از معاشات و عواید شخصی مردم بهره‌مند شد. این نظم سازمانی بنیان جمعیت ملی را تشکیل داد.

در مجلس متذکره محمد ابراهیم مامور سابقه‌دار بلدی به حیث رییس و خیرخواهانی دیگر به حیث معاون، خزانهدار و سایر ارکان و اعضای مجلس انتخاب شدند. مجلس امدادیه ملی با همان ساختار و ترکیب اولیه‌اش امور و تکالیف خیریه را به انجام می‌رساند تا جایی که به تاریخ ۱۸ حوت سال ۱۳۰۸ هجری خورشیدی، محمد نادر شاه فرمانی را به امضای خویش به جوییه مجلس امدادیه ملی فرستاد در حالی که در فرمان؛ آرزوی کامیابی مجلس امدادیه ملی را کرده بود.

مجلس امدادیه ملی با گذاشتن حق‌عضویت و تاسیس دارالیتام و دارالمساکین و مرستون بعد از گذشت سه سال به اساس تقاضای کنفرانس بین‌المللی نهضت در هاگ در (۱۹۳۲م) مطابق ۱۳۱۱ هـ. ش. در چوکات وزارت مالیه (به نام) محراب احمر مدغم گردید. پس از مدتی به مربوطات وزارت صحت عامه پیوست.

در سال ۱۳۱۳ هـ. ش مطابق با ۱۹۳۴ م از مربوطات وزارت متذکره مجزا و به نام (هلال احمر) مسمی گردید. در واقع سال تاسیس رسمی جمعیت ملی به ۱۳۱۳ هـ. ش بر می‌گردد. هلال احمر در ۲۰ میزان سال ۱۳۳۰ هجری خورشیدی مطابق با ۱۹۵۱ م به اساس فرمان شاهی شماره ۲۱۶۶ با داشتن اساسنامه که حاوی صلاحیت‌ها و مکلفیت‌های این نهاد خیریه بود. که تحت حمایه شاه وقت بصفت یک ارگان خیریه ملی و مستقل به نام جمعیت هلال احمر افغانی تغییر نام کرد.

محمد ظاهر شاه با اعلام حمایت از این ارگان خیریه شاهزاده احمد شاه را به حیث اولین رئیس افتخاری گذاشت. ۱۱ سنبله (۱۳۳۳ هـ. خ) بعد از تکمیل ۱۰ ماده شناخت معرفت و درخواست که با تصویب صلیب سرخ بحیث یک جمعیت افغانی به رسمیت شناخته شد. در همین سال بحیث ۸۳ عضو فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر شناخته شد. از بدو تاسیس به این طرف جمعیت به همراه دو مرکب همکارش یعنی فدراسیون بین‌المللی و صلیب سرخ جهانی خدمات بشری را در سرتاسر کشور ارائه می‌کند. اهداف جمعیت ملی طبق اساسنامه مصوب مجمع عمومی ۱۳۹۱ هجری خورشیدی قرار زیر است.

۱_ وقایع و کاهش آلام بشری با غیر جانبداری کامل، بدون تبعیض نژادی، جنسی، زبانی، ستمی، عقیدتی، دینی، مذهبی، سیاسی، ایدیولوژیکی و اجتماعی.

۲_ مساعدت به قربانیان منازعات مسلحانه و مصدومین حوادث طبعی در حد توان.

۳_ اتخاذ تدابیر لازم در جهت سهم‌گیری در رابطه به وقایع امراض، بهبود صحت عامه، کاهش مصایب و آلام بشری در حدود امکانات.

کارکرد های صلیب سرخ در افغانستان

بیش از چهل سال است که جنگ در افغانستان ادامه دارد و همچنان قربانی می‌گیرد. هر چند ارقام مشخصی از تعداد افرادی که در جنگ مستقیم یا در حملات انتحاری و انفجار مین اعضای بدن خود را از دست داده اند در دست نیست اما به گزارش کمیته بین‌المللی صلیب سرخ جهانی شمار این افراد رو به فزونی است. دکتر آلبرتو کایرو، مسوول بخش توانبخشی سازمان صلیب سرخ جهانی در افغانستان در این رابطه می‌گوید: «با اینکه به‌نظر می‌رسد جنگ در افغانستان آرام گرفته اما تعداد مراجعه‌کنندگان جدید به مرکز سازمان صلیب سرخ برای گرفتن دست و پا مصنوعی سالیانه بالغ بر ۱۵۰۰ نفر است. این افراد معمولاً اعضای بدن خود را در انفجارهای انتحاری و یا انفجارمین از دست داده اند.»

دکتر آلبرتو کایرو، مسول بخش توانبخشی سازمان صلیب سرخ جهانی در افغانستان کابل و شش شهر دیگر فعال است و در حدود دو هزار نفر از جمله ۱۲۰ تبعه خارجی و یک هزار و ۸۰۰ افغان زیر نظر این کمیته فعالیت می‌کنند. اعضای این کمیته بارها با تهدید مواجه شده اند و تاکنون هفت عضو این کمیته کشته شده اند. دکتر کایرو یکی از اعضای این کمیته است. او به مدت ۳۰ سال به‌عنوان مسول بخش توانبخشی کمیته صلیب سرخ در افغانستان فعالیت می‌کند. او می‌گوید: « یکی از بزرگترین دستاوردهای ما در صلیب سرخ این است که افرادی که خود دارای معلولیت های جسمی هستند در کارگاه‌های ساخت اعضای مصنوعی برای کسانی که نیاز به عضو مصنوعی دارند کار می‌کنند. این خود باعث ایجاد نوعی ارتباط عاطفی میان کارمندان مرکز و مراجعه کنندگان شده است.» به گفته کایرو مرکز صلیب سرخ در افغانستان در سال ۲۲ هزار عضو مصنوعی می‌سازد. تعداد پاهای مصنوعی ساخته شده در سال به ۴ هزار و ۵۰۰ عدد می‌رسد.

مسئول بخش توانبخشی کمیته صلیب سرخ افغانستان به این باور است افرادی که به این مرکز مراجعه می‌کنند را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد. افرادی که قربانی جنگ هستند و افرادی که به دلیل ابتلا به بیماری فلج اطفال، تصادف و یا علت‌های مادرزادی دچار نقص عضو شده‌اند. اما نکته مهم این است که همه خدمات در این مرکز به مراجعین از جمله مردان و زنان کاملاً رایگان است.

یکی دیگر از خصوصیات مرکز صلیب سرخ کابل که در شرق شهر و رو به روی پوهنتون کابل واقع شده، پیگیری وضعیت زندگی افراد دارای معلولیت پس از گرفتن عضو جدید از این مرکز است. اینکه ما به یک معلول یک پا بدیم مهم است ولی این یک پروسه کامل نیست. هدف نهایی ما این است که افراد دارای معلولیت به جامعه و زندگی عادی بازگردند و ما همه تلاش خود را برای بازگشت آنها به کار، مدرسه و زندگی می‌کنیم.

فهرست منابع:

- ۱ - کمیته ملی حقوق بشر دوستانه، ۱۳۸۱، آشنایی با حقوق بشر دوستانه بین المللی به انضمام قرار داد های چهار گانه ژنو و پروتکل های الحاقی تهران، ج اول لاتین
- ۲ - رور، ۱۳۸۳، خدمت و حمایت حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه در میزان کار حرفه ای پولیس، مترجم: کتابون حسنی نژاد، تهران، سرسم، ج اول
- ۳ - انصاری، باقر (۱۳۹۰)، مبانی حقوق همبستگی، فصلنامه حقوق، مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی دوره، ۴۱، شماره ۴
- ۴ - اشرافی، داریوش (۱۳۹۳)، تفسیر جدید از صلح و امنیت بین المللی، پژوهش حقوق عمومی، دوره ۴۲، شماره ۱۵
- ۵ - صفر، مسعود، جواد هدایت آباد و صادق، (۱۳۹۲)، حمایت های بایسته از زنان به عنوان اقاتر بالقوه آسیب پذیر، مطالعات پلیس زن، دروه ۶
- ۶ - ممتاز جمشید، (۲۸۳۱)، مقدمه بر تاثیر حقوق بشر و حقوق بشر دوستانه، تهران، مرکز مطالعات حقوق بشر ص ۲۱-۳۱
- ۷ - کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق بین المللی بشر دوستانه، ترجمه، هاجر سیاره رستمی، تهران، نشر امیر کبیر
- ۸ - کمیساری عالی پناهندگان ملل متحد، کنوانسیون ۱۵۹۱، پناهندگان، روابط عمومی عالی ملل متحد در امور پناهندگان، ص ۱۱

Aasef427@yahoo.com